

Deo optimo max. uni & trino, Virgini Deiparæ, & sancto Luca orthodoxorum Medicorum Patrono.

1403

Q U Æ S T I O M E D I C A .

Cardinalitiis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ Februarii.

M. ROLANDO MERLET, Doctore Medico, Præside.

An recens natis Pulcicula?

ÆTATES quatuor pauci percurrunt, pauciores ingrediuntur, multis in ipso limine vita exstinguitur, & plures antè lucis usuram, Ellychnii levi odore, ipsâ pri-
vantur, sicque incunabuli loco uterus sepulchrum: hinc apud Græcos & Romanos antè octavam diem Anonymi omnes: alii appetentes exitum umbilico, per quem
solum vixerunt, strangulantur; dum alii coarctatis ab uteri contentione vasculis, quibus alimentum fumeant, utroque sese (postquam nisi abstinerunt fatigati)
contrahente geminis involuti membranis (aquâ præeunte) feliciter exeunt è carcere, à quo quidam dilaniati ferro eruantur; tribus etiam vasis, ex quibus conflatur
umbilicus, male ligatis aut sectis quidam brevius vivunt, alii diutius, sed decolores: Beatiorum quoque vitam ducunt juvenibus parentibus orti, & materno, vel fuscæ nutri-
cis lacte solo nutriti.

ALacrymis vitam orti infantes ipsam plorando perficiunt: at vagitus primis diebus frequentius audiuntur dum utuntur pulciculâ, & etiam dum erumpunt dentes, ma-
ximè canini, qui duriore & firmiore maxillâ difficilius prodeunt. Atrocissimis cruciantur doloribus ob membranâ, quâ dentes involvuntur, & in quâ, ut in lapidicinâ,
nati sunt, ac gingivæ, quæ dilacerantur, exquisitissimum sensum; & inde singultus, nausea, vomitus, convulsio, febris: dentitio etiam difficilior infantibus ob alvi fluxum,
cui tunc obnoxii, nec tamen inde immutanda nutrit semper, nec secunda vena; sed pro cumulo malorum isdem accidit Epilepsia Heroum morbus, non à depravato nervo-
rum fictitio succo, sed ab acri malignoque vapore nervos inficiente oriunda, quæ licet mater puerorum à Barbaris vocetur; attamen ut adolescentibus insanabilis, sic neo-
phytis lethalis; uti lunâ orbe pleno exanthemata familiaria pueris magis tunc periculosa. Hujus morbi seminarium est fermentum uterinum, quod unâ cum liquore nutritio
fluit in corpus fœtus. Tandiu remanet otiosum & feriatum in sanguine, quandiu opportunum natalitius nanciscatur tempus.

LACTE nutriti raro aut absque periculo istis affliguntur incommodis, maximè si maternum sugant; ergo damnandæ mæres aut potius novercæ quæ, nè brevi peritura
formæ venustatem perdant, natos perdunt dum ipsis aliena ubera subministrant; & cum gemellis alendis duas mammas natura concesserit, fœtui unico satis alimentum præ-
bent. Lacte materno solo gentes plures, & animantes brutæ omnes vivunt: si tamen præ imbecillitate nativâ enutrire fœtum mater non valeat, eligenda nutrit ejusdem æta-
tis & temperamenti laudabilis, bonis moribus, (ut enim cum semine vitia parentum in prolem, sic cum lacte depravati nutritum mores in alumnos abeant) non menstrualis,
quæ Baccho & veneri non litet, cujus lac nec nimis recens aut vetustum & quod sensibus sit probatum. Fit ex portione dulciori sanguinis quæ per arterias fluit in mammas, in
quibus, ut bilis in hepate, serum in renibus, glandularum quibus constat beneficio à reliquo sanguine secreta, tubulisque glandulis appensis excepta in puppi alimoniam abit.
Lac subit os infantis papillæ applicatur simili ratione ac aqua in Antlias ascendit, caro intra cucurbitulas medicas attollitur, aer in inspiratione pectus subit, vi scilicet aëris
resilientis mammam undequaque, exceptâ papillâ, instar manûs comprimentis.

LAC accommodatum & unicum infantibus alimentum ante Mœconium benigni medicamenti ope educum ipsorum ori apponi non debet, & assumpto lacte primis die-
bus non in costas, sed in dorsum reclinandi, nec arctius fasciis vinciendi, & in lecto mollior componendi, detergâ prius cute non Rheni aquâ, sed olei & vini litu, &
ibi continendi & recreandi blando cantu, ac leni motu exercendi in cunis vel lectis pensilibus aut gestatione. Lactationem si brevius linguae vinculum impediatur adaugendum for-
fice; narium & aurium meatus aperiendi digitis, & cum tunc cereum sit corpus in formam meliorem partes omnes erunt componendæ & totum corpus benè tornandum.

PULTICULA inventum recentiorum natis nuper plus nocet, quam prodest, licet ex farinâ furno retorridâ; lacti enim permixta nihil in ætatu ista cibo hoc gravius
incumbit ventriculo, in quo substantiâ suâ tenaci & viscosâ inflationes parit & obstrukciones, dum exiles tubulos mesaraicarum venarum obturat, cum puerilis calor &
fermentum gluten istud nequeant dissolvere; hinc omnia viscera intumescunt maxime lien, qui novum nomen inde acquirit præ duritie: at quamvis abdomen accrescat, præ
pedito tamen alimenti ad alias partes commeatu, reliquum corpus non adolescit, sed contabescit & marasmo miro gracilescit. Grandioribus infantibus si lac solum non suffi-
ciat exhiberi potest medulla panis trita cum jusculo pullorum tenellorum, qui assu-
ratem majorem habent cum pueri carne, quam pulcicula,

Non ergo recens natis Pulcicula.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS VERNAGE, Parisinus Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1687.

